

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 91/01-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2001 predbežne prerokoval podnet F. K., trvale bytom v B. B., toho času v Ústave na výkon väzby v L., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., Advokátska kancelária G. & F., B. B., pre porušenie jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza, Okresného súdu Trnava a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Podnet F. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podnetom na začatie konania z 28. júna 2001 pre porušenie práv podľa čl. 130 ods. 3 (v znení platnom a účinnom do 1. júla 2001) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil

prostredníctvom svojho právneho zástupcu F. K., (ďalej len „navrhovateľ“), namietajúc porušenie svojich základných práv zakotvených v čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy.

Navrhovateľ uviedol, že dňa 25. augusta 1999 bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2 Tp 87/99 z 27. augusta 1999 podľa § 68 z dôvodov v zmysle § 67 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov vzatý do väzby v trestnej veci, v ktorej bolo vyšetrowanie ukončené 10. októbra 2000 a obžaloba na navrhovateľa bola podaná na Okresný súd Prievidza 24. novembra 2000.

Aj napriek značnému časovému odstupu však navrhovateľ ešte ani v čase podania podnetu nebol postavený pred súd. K uvedenej situácii došlo podľa navrhovateľa v dôsledku uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Ndt 29/01 zo 4. apríla 2001, ktorým bola navrhovateľova trestná vec odňatá Okresnému súdu Prievidza a prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu Trnava, a v dôsledku uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 5 T 66/01 zo dňa 16. mája 2001, ktorým bola uvedená trestná vec postúpená Krajskému súdu v Trenčíne.

Navrhovateľ uviedol, že po dobu 7 mesiacov od podania obžaloby nemá zákonného sudcu, nakoľko sa trestný spis „presúva zo súdu na súd“, teda dochádza k porušovaniu čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj k porušovaniu čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Na základe vyššie uvedených skutočností právny zástupca navrhovateľa žiadal, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní prijal podnet navrhovateľa na ďalšie konanie pre porušenie práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a následne po konaní vo veci samej takto rozhodol: „Uznesením Okresného súdu v Trnave 5 T 66/01 zo dňa 16. 5. 2001 a Uznesením NS SR Ndt 29/01 zo dňa 4. 4. 2001 je porušením ústavného práva občana, ktorý má právo na to, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a aby nikto nebol odňatý jeho zákonnému sudcovi, všetko v zmysle čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu vrátane podnetu podľa čl. 130 ods. 3 (v znení platnom a účinnom do 1. júla 2001) ústavy ústavný súd skúma, či obsahuje zákonné náležitosti (najmä podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré by bránili jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

V súvislosti s tým, že podnet navrhovateľa mal vady, ústavný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na ich odstránenie listom zo 16. júla 2001.

V spomenutom liste ústavný súd upozornil právneho zástupcu navrhovateľa na náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom v zmysle zákona o ústavnom súde a vyzval ho, aby v lehote 14 dní odo dňa doručenia tohto listu doplnil odôvodnenie podnetu o skutočnosti potrebné na posúdenie opodstatnenosti prijatia podnetu na ďalšie konanie, konkrétne o presnú špecifikáciu, o aké trestné veci navrhovateľa a na ktorých orgánoch išlo, ako sa tieto presúvali zo súdu na súd, kedy a ako sa navrhovateľ domáhal zákonného sudcu a odstránenia priedahov v konaní.

Taktiež ho vyzval, aby ústavnému súdu zaslal všetky dôležité rozhodnutia vo veci (obžaloby, uznesenie o odňatí, o postúpení veci a pod.), podané opravné prostriedky a rozhodnutia o nich.

Ústavný súd upozornil právneho zástupcu navrhovateľa na nejasnosti v podnete, pretože z údajov v úvode vyplýva, že podnet smeruje proti Okresnému súdu Prievidza, Okresnému súdu Trnava a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, petit podnetu je však formulovaný iba voči rozhodnutiu Okresného súdu Trnava a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na druhej strane navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu formuluje petit podnetu v širšom rozsahu, než v akom žiada prijať podnet pri predbežnom prerokovaní na ďalšie konanie.

Ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že je v záujme navrhovateľov, aby k podnetu priložili čo najviac im dostupných dôkazov, a tým ústavný súd presvedčili, že prijatie ich podnetu na konanie vo veci samej má svoje opodstatnenie. Ústavný súd nie je substituentom navrhovateľov pri zabezpečovaní dôkazov ich tvrdení v podnete, ak si ich navrhovatelia môžu zabezpečiť sami (I. ÚS 35/99).

Právny zástupca navrhovateľa však aj napriek tomu, že bol o možnosti odmietnutia podnetu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade neodstránenia vytýkaných väd poučený, tieto v súdom stanovenej lehote neodstránil.

Podnet navrhovateľa teda v súčasnosti trpí predovšetkým vážnymi vadami v odôvodnení. Nejasnosti, ktoré neboli napriek výzve ústavného súdu odstránené, mu totiž bránia, aby o podnete objektívne procesne rozhodol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde (neopomínajúc samozrejme tiež fakt, že ústavnému súdu neboli predložené ani dôkazy významné pre posúdenie jeho príslušnosti).

Pretože označené vady v odôvodnení podnetu navrhovateľa znamenajú nesplnenie jednej z podstatných zákonných náležitostí, bol podnet pre nesplnenie zákonných náležitostí odmietnutý podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.